

De agone christiano

dei: et non diligunt mundum: cuius ille princeps est: quod dominat eis qui diligunt temporalia bona: que sunt visibili mundo pertinent. non quia ipse dominus est huius mundi: sed princeps cupiditatum earum quibus concupiscitur omne quod transiit ut ei subiacent: et negligunt eternum deum: et diligunt instabilia et mutabilia. Radix enim est omnium malorum cupiditas. Quam quidam appetentes a fide errauerunt. et inseruerunt se doloribus multis. Per hanc cupiditatem regnat in homine diabolus et cor eius tenet. Tales sunt omnes qui diligunt istum mundum. Virtus autem diaboli fortior: quando ex toto corde huic mundo renunciat. Sic enim renunciat diabolo: qui princeps est huius mundi: cum renunciat corruptelis et pompis et angelis eius. Ideoque ipse dominus triumphans naturam hominis portans. scitote inquit quod ego vici mundum. Multi autem dicunt quomodo possumus vincere diabolum quem non videmus? Sed habemus magistrum qui nobis demonstrare dignatus est. quomodo a nobis invisibiles hostes vincant. De illo enim dixit apostolus. Exuens se carnem principum et potestates et poliauit fiducialiter eos triumphans in semetipso. Ibi ergo vincunt inimice nobis invisibiles potestates: ubi vincunt invisibiles cupiditates. Et ideo quod in nobis ipsis vincimus temporalium rerum cupiditates: necesse est ut in nobis ipsis vincamus et illum: qui per ipsas cupiditates regnat in homine. Quoniam enim dicitur est diabolo. terra maducabis: dicitur est peccatori terra es et in terra ibis. Dicitur est ergo in cibum diabolo peccatorum. Non sumus terra. si nolumus manducari a serpente. Sicut enim quod manducamus in nostrum corpus pervertimur: ut cibus ipse finis corporis efficiat quod nos sumus: sic malis moribus per nequitiam et superbiam et impietatem efficiat quisque quod diabolus. id est filius eius: et subiicit ei. sic subiectum est nobis corpus nostrum. Et hoc est quod dicitur manducari a serpente. Quisquis itaque timet illum ignem qui parat est diabolo et angelis eius. det operam triumphare de illo in semetipso. eos enim qui foris nos oppugnant: intus vincimus vincendo concupiscentias: per quas nobis dantur. Et quis innoverint sui filios secum ad penas trahunt. Sic et apostolus dicit quod in semetipso pugnet adversus potestates exteriore. Sic ei

Non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem: sed adversus principes et potestates huius mundi: rectores harum tenebrarum adversus spiritualia nequicie in celestibus. Celum ei dicitur et iste aer ubi venti et nubes et puelle et turbines sunt. sic etiam scriptura dicit in multis locis. Et itonavit deus celo dominus: et aures celi et volatilia celi: cum manifestum sit aures in aere volare. Et nos in consuetudine hunc aerem celum appellamus. Nam cum de sereno vel nubilo quoniam: aliquid dicimus: quod est aer. aliquid: quod est celum. Docet dicitur ne quis existimet ibi habitare mala demonia: ubi sol et luna et stellae deus ordinavit mala demonia id est apostolus appellat spiritualia: quod etiam mali angeli in scripturis spiritus appellantur. Ideo autem rectores harum tenebrarum eos dicitur quoniam peccatores homines tenebras appellat quibus isti dantur. Iohannes et alio loco dicit. Fuit enim aliquid tenebre: nunc autem lux in domino: quod ex peccatoribus inificati erant. Non ergo arbitremur in summo celo habitare diabolum cum angelis suis. unde lapsus esse credimus. Sic enim erraverunt manichei: qui dicitur ante mundi constitutionem fuisse gentem tenebrarum: qui deus rebellavit: in quo bello credunt miseri omnipotentem deum: non sibi aliter potuisse succurrere: nisi preter suam gentem mitteret. Cuius generis principes: sic illi dicitur: deo auerunt preter dei: et ipsi sunt ut posset mundus deus illi fabricari. Sic dicitur deum pervenisse ad victoriam cum magnis calamitatibus et cruciatibus et miseris membrorum suorum: qui membra dicitur esse commixta tenebris visceribus principum illorum: ut eos prepararet et a furore coopererent. Et non intelligit tam sacrilega esse sua secta: ut credant omnipotentem deum non per creaturam quam fecerit: sed per ipsam naturam suam bellasse cum tenebris: quod nefas est credere. Neque hoc solum sed etiam illos qui vici sunt: factos esse meliores: quod furor eorum cooperisus est: dei autem naturam qui vicit: facta esse misericordiam. Dicitur enim eam per ipsam commixtionem perdidisse intellectum et firmitudinem suam: et magnis erroribus et cladibus esse implicatam. Quam si aliquid vel tota purgari dicerent: magnam misericordiam pietatem et omnipotentem deum affirmarent: cuius preter crederet tanto tempore erroribus et penis esse iactatam sine aliquo peccati crimine. Nunc vero infelices audet adhuc dicere: nec tota posse purgari: et ipsam partem qui